

TÉREY JÁNOS

A romlékonyságról

*Nem a férgese hullik először,
mindig a legjava lesz az ördögé,
illatot eregetve, gyönyörűségesen.*

*Az ezüsthalántékú nagyapát
meglepi a bolondéria.
Visszavedlik paraszttá, ostorát
csattogtatja a képzelt baromfiudvaron.
Nem hírneve öregbül immár:
ő maga öreg, mint a föld.
Nem drágalátos és nem tisztelendő többé.
Rajtakaptuk: kölyökmacskákat próbált
vízbe fojtani, a cicamama szeme
láttára gyötörte őket. Szívettépő
vernyákolásuk megütötte a fülünket.
Bántatlanul jár-kei közöttünk
a veszélyes élőhalott.
Skandallum, hogy egyáltalán megtarthatta
a becsület éveiben viselt nevét.*

*Már szinte magam kívánom: romoljon.
Romolj meg, ha férges vagy eleve.
Gyönyörűségemre: romolj meg!*

*A romlékonyság győzedelme: a garantált
minőség fakulni kezd, majd semmivé lesz.
Mint apai nagyanyám húspástétoma,
ama legendás. Lélegzetvisszafojtva figyeltük,
mikor kerülnek belé kesernyés mellékízék,
mikor lesz egész egyszerűen ehetetlen.
A kulináris szertartások tegnapi helyszíne
mai napság boszorkánykonyhának neveztetik.*

*Végtermékeinek nemhogy élvezeti
értéke nincsen, megmaradni is
embert próbáló feladat
a fazekak közelében
a penetráns szag miatt.
Öreg minden, ami szentség.
Éhes unokák állnak föl a macskaasztal mellől,
hogy a romlást futárként jelentsék.*

*Hulljon a legjava, ami eleve férges,
illatot eregetve legyen az ördögé.*

Túlélő ezüst

*Minden túlélők közül legszebb az ezüst.
Kilenc nemzedék szolgálatában feketedett meg.
Ugyanez lett volna a sorsa idegen kezekben is.
A tárgyak rákfenéje éppen ez a kurvaságuk,
bár pusztulnának velem együtt a sajátjaim!
Ha betöltötték hivatásukat a holmik,
vitrinbe zárni őket mihaszna világi hívság.*

*Rossz annak, aki kegytárgyaira esküszik.
Az olyan nem építkezik. Elterül a készben.
Ha szurkálom a potrohát, kipukkad
a luftballon-ember,
a dologi való cselédje.
Elparentáltam még életében, most pedig
– megtakarítva a gyász munkát – tort ülök fölötte.
Ő volt a lusta őrző,
és a túlélő ezüst
nem órá emlékezteti az unokákat,
hanem csak a póre hivatásra,
desszertekre és vasárnapi ebédre.
Könnyű a tebermenteseknek:
akikre testálnák az ősóreg ezüstöt,
még meg sem születtek.*